

TELE

**P
E
N
S
J
O
N
I
S
T
E
N**

Nr.3

1999

26.årgang

MEDLEMSBLAD FOR TELEPENSJONISTENES LANDSFORBUND

Adresse:

Telepensjonistenes Landsforbund

Postboks 6701 St. Olavs plass, 0130 Oslo

Telefon 22 77 87 12

Landsstyret

Leder	Bjarne Hagen, Veksthusfløtten 34, 0594 Oslo	tlf. + fax: 22 64 29 40
Nestleder	Evald Hagenes, Veslefrikkvn. 13, 8800 Sandnessjøen	75 04 34 34
Sekretær	Inger Trøan, Sofies pl. 3 c, 0169 Oslo	22 46 86 44
Kasserer	Ellen Hanssen, Tollbugt. 11, 3044 Drammen	32 82 29 50
Styremedlemmer	Synnøve Nordahl, Dragonstien 31, 0162 Oslo Björg Avnskog, Erleveien 30, 5097 Bergen Kristian Grønn, Ullandhaugvn. 77, 4021 Stavanger	22 30 51 02 55 28 08 20 51 87 09 67
Vararepresentanter	Gerd Parelius, Bøckmannsvei 24, 7019 Trondheim Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 Fagernes Sivert Svanes, Venus vei 9, 3226 Sandefjord	73 93 10 20 61 36 00 59 33 47 57 25
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1362 Hosle	22 65 30 05 67 14 10 20
Varamann	Reidun Sandnes, Terrasseveien 96, 0682 Oslo	22 26 49 80

Telepensjonisten kommer ut 4 ganger i året

Redaktør	Liv Ulsbøl, 2 Strøm terrasse 9, 3046 Drammen	tlf. + fax: 32 83 23 48
----------	--	-------------------------

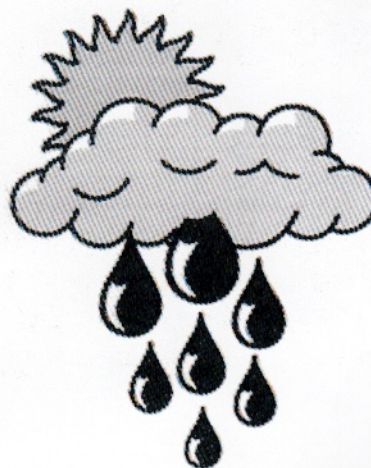
Trykk: ◀ Falch Hurtigtrykk, Oslo 17290 www.falch.no
Opplag: 3350

Frist for innlegg til neste nr.: 10. november 1999

God morgen

En ny ubrukt dag i gave har du fått,
så glem ikke å smile om været er litt grått,
bruk dagen til å sprede litt solskinn om deg selv,
bruk dagen til å glede fra morgengry til kveld,
vårt liv består av dager – regn aldri ut i år –
at tiden hastig jager du best til slutt forstår.
Så favn hver dag med glede, vær ikke sur min venn,
vår tid er kort her nede vi får den ei igjen.

Knut F. Dahl

Arbeidet i valgkomitéen med å få etablert nytt styre i forbundet

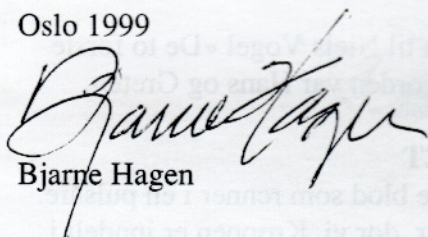
I forbindelse med at deler av Telenor i Oslo – herunder konsernledelsen – skal flytte til Fornebu, vil en større del av Telenors bygningsmasse i Oslo bli solgt. Sammen med en eventuell fusjon med Telia vil dette utvilsomt føre til større kontaktbehov mellom forbundets ledelse og konsernledelsen. På bakgrunn av dette var det enighet i valgkomitéen om at lederen og sekretæren i forbundet burde hentes fra Oslo-området i kommende 2-års periode. Vårt arbeid har derfor vært mye konsentrert om å finne egnede medlemmer til disse vervene. Vi har inntrykk av at det har vært forståelse for dette i forbundet.

I mange uker har vi kontaktet medlemmer i Oslo-området som vi antok ville klare oppgavene som leder. Etterhvert viste det seg umulig å få kandidater som kunne eller ville stille opp. Selv etter at vi utvidet «søke-området» vesentlig, har det ikke lyktes oss å få kandidat til dette. Totalt har bortimot 50 medlemmer vært forespurt uten positivt resultat.

I denne situasjonen syntes det å være fare for at forbundets eksistens langt på vei kunne være truet. Jeg fant det da riktig å stille opp som kandidat. Det er viktig for meg å understreke at dette ikke er å betrakte som et offer. Det dreier seg mer om å ta ansvar.

I sammenheng med dette er det godt å kunne konstatere at de som ble valgt til de øvrige vervene er dyktige og erfarne medlemmer. Det er en stor styrke i at Henrik Jørgensen og Odd Kjølstad har sagt seg villig til å hjelpe til i en overgangsperiode. De har utført et kjempearbeid for forbundet som det ikke vil være enkelt å følge opp.

Oslo 1999

Bjarne Hagen

Seks veier til et godt liv

- Å høre det positive som blir sagt – fremfor det negative
  - Å legge merke til det som blir gjort – istedenfor det som ikke gjøres
  - Å huske de gode stundene – ikke lagre det onde
  - Å gi omsorg – ikke bare vente å få
  - Å le av bagateller – ikke gremme seg over dem
  - Å fremelske det beste i hverandre.
- Livet er kort – gledene kan være mange

Ukjent

Vår nye forbundsleder

Bjarne Hagen er handlingens mann. Han trives best når han har mange baller i luften samtidig. Han er ikke redd for å ta på seg store og i utgangspunktet vanskelige oppgaver, for alle oppgaver er spennende og utfordrende for Bjarne. Det er nok

å nevne pensjonistsamlingen med nesten fire hundre deltakere til København i fjor. Bjarne var primus motor og skulle kunne alt og vite alt. Det var ham mannskapet spurte etter når noe skulle gjøres eller forklares/oppklares.

Han er vant med å administrere, først som avdelingsleder på Personalkontoret i Teledirektora-

ret, senere som seksjonssjef i Fellestjenesten. Han er stifter av Sentrale enheter og var leder for denne pensjonistforeningen i fire år, tror jeg det var, som nå har vel 250 medlemmer. Han er foreningens første og foreløpig eneste æresmedlem.

Bjarne har ikke tid til noen hobby hvis ikke hytta hans i Tretten-området i Gudbrandsdalen er hobbyen hans. Denne hytta ligger ved et fiskevann med plenty fisk, men han har aldri forsøkt seg med hverken stang eller garn. Her liker Bjarne seg godt, og det er her han virkelig slapper av og reiser til så ofte han kan.

Vi takker deg Bjarne for at du påtok deg ansvaret i vervet som leder av Landsforbundet og ønsker deg lykke til med trivelige og inspirerende år i lederstolen.

Liv

Um å bera

Skapte er vi te å bera,
og lette børene for kvarandre.
Til fånyttens lever ingen.

Men våre eigne bører
skal vi bera åleine.

Stor og verdfull er sorgi
som ikkje kan delast av andre.
Men fattigsleg, liti og arm er den
glede som du vil ha åleine.

Hjelpeslaus er den
som ikkje har nokon å hjelpe,
og vera god mot.

Lik tre utan sevjestraum
turkast han inn...

Den mannen ber tyngste børi
som ingen ting har å bera.

Jan Magnus Bruheim

Av barnemunn

Sakset fra boken til Niels Vogel «De to første menneskene på jorden var Hans og Grete».

«KRETSLØPET

Pulsen er en type blod som renner i en pulsåre. Hvis den brekker, dør vi. Kroppen er inndelt i blodårer og vannårer. Blodet går opp til hjertet og vannet til øynene når folk er leie seg. Når blodet kommer til lungene, blir det luftet godt før det tar en tur i kretsløpet igjen. Det viktigste blodlegemet i kroppen er hjertet. Det er det de fleste dør av. Men det hjelper hvis vi løper frem og tilbake hver dag.»

Vår nyvalgte nestleder

i forbundet kommer opprinnelig fra Fauske i Nordland, men bor nå i Sandnessjøen, hvor han nyter sitt otium i eget hus med utsikt over skipsleia. Når været er laglig og tiden tillater det, tar han gjerne en fisketur på sjøen i egen båt.

Som mange andre pensjonister har han reiselyst og tar jevnlig en tur utenlands. Siste spennende reisemål var India og Nepal, hvor både rafting og elefantsafari sto på menyen. I september setter han kursen mot Kina, som jo er både et eksotisk og spennende land å bli kjent med. For

øvrig anbefaler han gjerne andre pensjonister å reise og se litt mer av verden mens helsa ennå tillater det.

Evald Hagenes er hans navn. Han ble førtidspensjonert allerede da han fylte 60 år etter 41 års fartstid i Televerket/Telenor. Som teleingeniør har han opplevd den utrolige tekniske utviklingen på nært hold og som markedssjef i et teleområde fra 1993 har han også fått medvirke til å markedsorientere og kundetilpasse bedriften. Forøvrig har han vært aktiv i fagbevegelsen og har bl.a. vært sentral tillitsvalgt i TMLF og DNTO i 12 år.

Vi ønsker ham velkommen i Landsstyret!

Liv

Dag og tid

Dagen i dag, den er din.
Møt den med et åpent sinn.
Dagen i går, og dager før den,
er tid som aldri kommer igjen.

Fra fortiden er det kun minner tilbake.
Ta vare på de beste, la resten fare.
Om dagen i morgen vet du ingen ting,
men får du også den, er dagen i dag i går.

Ta derfor vare på den tid du får.
Du må selv skape innhold i tiden som går.
I samvær med andre kan du gi innhold til dem,
og samtidig vil du også få noe igjen.

Reidar Skar

Vår nye forbundssekretær

heter **Inger Trøan** – en blid liten dame med lysegult hår og ser ikke ut som hun er en dag over femti. Hun er aktiv, kreativ og impulsiv og ikke så lite romantisk. I tillegg er hun lyrisk, for det er ikke lett å glemme hennes kjempe-

flotte prolog til Oslo-pensjonistenes førtiårsjubileum som hun fremførte selv.

Inger er glad i å reise. Hun har bl.a. reist jorden rundt. Sist kom hun fra Sør-Afrika, men aller helst reiser hun så ofte hun kan til Oslos kolonihager hvor hun har en liten hytte. I tillegg har hun en hytte på Tynset som hun besøker med jevne mellomrom. Inger er født og oppvokst på Tynset og har gode venner og familie der.

I Oslo-foreningen er Inger populær og godt likt. Mitt inntrykk er at hun har vanskelig for å si nei, for hun får det ene tillitsvervet etter det andre. For tiden er hun styremedlem, kontaktperson med forbundet, medlem av turkomiteén og med i styret for kolonihageforbundet og nå forbundssekretær. Man kan nesten miste pusten.

Inger er utdannet teleingeniør, men da hun ble førtidspensjonert, jobbet hun på Nett i Oslo Region. Hun har en sosial væremåte, reiser mye og gleder seg over natur og folk i alle land og til alle årstider, men hun kan også nyte sin morgenkaffe og utsikten i fred, enten i kolonihagen eller på Tynset.

Vi ønsker henne alt mulig godt i hennes nye tillitsverv i forbundet og håper hun vil trives med sine mange arbeidsoppgaver.

Liv

For mange sjefer

(Dette diktet skrev Mary Anne Åvitsland etter årsmøtet i Vest-Agder fylkesforening av Norsk Pensjonistforbund der hun ble inspirert av Margith Seland fra Helseutvalget som mente at trygdeetatens område er så utilgjengelig. Det gjelder ikke bare trygdekontoret, det er like vanskelig å få kontakt med riktig saksbehandler på andre offentlige kontorer også.)

Æ synes det æ så foronderlig rart, æ synes det bare øger med sjefer for ditt og med sjefer for dat så viss at en stakker forsøger å ringe te et eller annet kontor å får du kanskje det svaret: Du må nok ringe te den eller den, der æ der ensom kan svare. Tålmodig slår du på tråden igjen å spør om sjefen æ inne. Nei sjefen æ nok på møte i dag, så han kan du nok ikke finne. Forresten det nytter nok ikke her, såne sager æ ikke våre. Du åpner katalogen igjen å tørker visst bort ei tåre.

Tålmodig du slår et nummer igjen, nei sjefen æ ikke hjemme. Han æ på kurs på et høyfjellshotell så han kan du bare glemme. Te slutt du setter dæ ende ner å synes du må grublere på åssende steller det her til lands, på åssen vel det kan vere at så mange kontorer kan fylles med folk å med sjefer å direktører som sitter på møter å går på kurs. Så alltid så æ det du hører de har det så travelt, de har ikke tid, så sagen din den må nok vente. Mens kontorane vokser å du lever i håb på et svar på det brevet du sendte.

Å alle sammen så vett vi jo at en sjef tjener mange penger. Å kanskje pengane kunne bli brukt te andre ting som vi trenger. Der hjemme sitter en gammel krog som ønsker en plass på «hjemmet». Trygghet, ei hånd å holde i, denne vi ikke må glemme.

Mary Anne Åvitsland, Kristiansand

Minneord

Mandag 29. mars fikk vi den triste beskjed at vår dyktige formann i Salten Telepensjonistforening, Roald Pettersen, døde plutselig samme morgen i en alder av 73 år. Det kom som et sjokk på oss alle. Roald som var så livsglad og aktiv, vi kunne nesten ikke tro at vi aldri mere skulle høre hans sprudlende latter. Vi visste at han hadde sine plager, dog ikke livstruende, men så var det hjertet som sa stopp.

Roald arbeidet hele sitt yrkesaktive liv i Televerket. Han startet som så mange andre med telegrafkurs og etterhvert Høyere kurs. Etter en tid som transmisjonstekniker i Bodø og en kort beordring til Sandnessjøen og Mosjøen, ble han tilsatt ved Nordland Telegrafdistrikt. I 1964 tok han rasjonaliseringskurs og hadde Nordland, Troms og Finnmark som arbeidsområde. Han var også i stor grad med på å tilrettelegge for automatiseringen av linjenettet i Nordland Telegrafdistrikt, og var derfor kjent i hver krok av landsdelen. Hans utrolige fortellerglede om de mange opplevelser han hadde på sine reiser vil vi alltid huske.

Ved omorganiseringen i 1972 ble Roald tilsatt som Linjeteknisk sjef for Linjeavdelingen, Bodø teleområde, senere fagsjef for samme, en stilling han hadde inntil han ble pensjonist i 1990.

Montørenes arbeidsvilkår lå ham sterkt på hjertet, og han sparte seg aldri i arbeidet for å bedre dem. Han lyktes da også i å bygge opp moderne og funksjonelle montørstasjoner i hele teleområdet.

For sin innsats i Televerket fikk han i 1991 tildelt Kongens Fortjenestemedalje i sølv.

Roald var utrolig sosial, og hans og Jennys hjem var alltid åpent for de som trengte omsorg og støtte. Som pensjonist ble Telepensjonistforeningen en av hans hjertesaker, og han var dens formann fra 1996 og til sin død. Han gledet seg til at han og Jenny skulle reise til Landsmøtet på Geilo, men slik skulle det ikke gå.

I takknemmelighet lyser vi fred over Roald Pettersens minne.

Lilly Urskar Skotmyr
Lilly Urskar Skotmyr

Eldreårets tapere – folketrygdpensjonistene

Einar Strand
Norsk Pensjonistforbund

Årets pensjonsoppgjør ble en dokumentasjon av to sentrale meningsløsheter.

Stortinget ble satt i en tvangssituasjon når flertallet skulle sette iverk sitt eget krav overfor Regjeringen, i forbindelse med fjorårets og årets pensjonsoppgjør.

Regjeringen og pensjonistorganisasjonene slo fast i egen utredning at det forelå dokumentasjon for underregulering av Grunnbeløpet i 1998 og 1999.

Pensjonistenes tilbud på kr. 1.580,- i tillegg på Grunnbeløpet ble avvist av Forhandlingsutvalget. Folketrygdens pensjonister med tilleggs-pensjoner og offentlige pensjonister måtte avfinne seg med 3,48% i regulering fra 1. mai 1999.

Pensjonistenes forhandlingsutvalg markerte at Regjeringens tilbud var i strid med Stortingets vedtak i 1998.

Stortingets flertall trakk seg fra sitt eget vedtak i 1998 med formalistiske begrunnelser og stemte for Regjeringens **skambud**, som medfører den samme undergraving av Folketrygdens rettsmessige pensjonsytelser.

Regjeringen med statsministeren i spissen ga tilkjenne at 1999 var et unntaksår for pensjonistene, og at det derfor ikke kunne gis et riktig og berettiget oppgjør. **Tenk det! Eldreåret som ble høvelig markert i Kongens og Statsministerens nyttårstaler, ble et år med ekstra svik overfor Folketrygdens pensjonssystem.**

Stortingets flertall lar seg overkjøre og **toer sine hender** med å markere synspunkter som skal rettferdiggjøre sin stemmegivning.

Uten å ha drøftet med Norsk Pensjonistforbund, uttales det fra Arbeiderpartiet og Høyre at Regjeringen skal legge fram forslag til blant annet en indeksregulering av Grunnbeløpet.

For noen aktører føler jeg en stor historieløshet. Som faglig tillitsvalgt ble jeg oppnevnt som LOs medlem av den offentlige pensjonskomité. Den startet i januar 1962 og avga en foreløpig innstilling i november 1963. I den forbindelse vedtok Arbeiderpartiet 18. september 1963 følgende prinsipp:

«Fullt opparbeidet pensjon settes til to tredjeparter av arbeidsinntekt.»

I tiden som fulgte av ulike politiske løfter medførte at Folketrygden ble vedtatt av Stortinget i 1966. I oktober 1966 ble det sendt ut en orientering fra Sosial- og helsedepartementet hvor det blant annet ble stadfestet:

«Ordnningen vil – når det er fullt utbygget – gi alders- og uførepensjoner som for personer med midlere arbeidsinntekt vil utgjøre omlag 2/3 av inntekten.»

Pensjonsreguleringen skulle følge endring i det alminnelige inntektsnivå. Siden har Stortinget og de ulike Regjeringer sviktet Folketrygdens pensjonssystem.

Fra 1970 til 1976 har Folketrygdens tilleggs-pensjoner blitt snytt for 20,9% i samlet regulering, i forhold til en parallell lønnsutvikling.

Med et lite unntak fortsatte denne pensjonspolitikken i tiden fram til 1998, og Regjeringene har fått Stortinget til å følge slavisk innstillingene.

Fasit er at Folketrygdens pensjoner er sviktet av politikerne hele tiden fra 1967 til 1998. En

parallell utvikling med lønnsutviklingen skulle ha vært:

Årslønn for yrkesaktive økte med 62%, mens Folketrygdens pensjoner ble regulert med 24%.

Dette har Norsk Pensjonistforbund dokumentert i tekst og figurer overfor de ulike Regjeringer og Storting.

Det er således mot bedre viten at Regjering og Storting opptrer som de ansvarlige svikere.

Hvis den samme pensjonspolitikken ligger til grunn for de neste 20 år kan en yrkesaktiv på 47

år se imøte en Folketrygdpensjon med et tap på 1% pr. år, i forhold til en lønnsutvikling med 5%.

Blir Eldreåret 1999 opptakt til at Folketrygdens pensjonssystem blir et utgangspunkt for de som spekulerer i privatisering av pensjonssystemer?

Nedenstående grafiske beregning gir Folketrygdpensjonisten signal om hva som kan ventes hvis politikerne i Stortinget fortsetter med sin hjelpeløse pensjonspolitikken. De ønsker å sementere tapet for tiden 1967-1998, og begraver sin historie med påskrift **indeksregulering**.

STORTINGET HAR ANSVARET!

**Folketrygdens pensjonssystem
Utvikling 1999-2019
Årslønn øker med 5%**

1999	2004	2009	2014	2019
240.000	291.722	373.317	475.184	606.468
Grunnbeløpet øker 5%				
45.370	55.148	67.032	89.829	11.648
Grunnbeløpet øker 4%				
45.370	53.076	62.092	78.566	95.588
OBS! 1% underregulering vil gi				19.060 1G
1% underregulering gir totalt minus				32.835 G + TP

OBS! Underregulering for tiden 1967-1998 kommer i tillegg til ovenstående.

NB! Ovenstående utvikling av Folketrygdpensjonene rammer de yrkesaktive, hvis denne urettferdighet ikke stanses.

De faglige organisasjonene har et stort ansvar for sine pensjonisters forutsigbare pensjoner i Folketrygden

Når kom støpejernsfordeleren?

Arve M. Nordsveen

Kan noen hjelpe oss med opphavet til støpejernsfordeleren?

I 1855 ble den første telegrafkabelen lagt her i landet. Det var noen meter sjøkabel som krysset Drammenselva. Kristiania fikk sine første jordkabler gravd ned i gatene i 1890-årene. Det disse prosjektene hadde felles, var at på ett eller annet punkt måtte kablene opp for å bli koblet til ett eller annet. Dette «ett eller annet» antar vi må være en fordeler.

Støpejernsfordeleren møter vi for første gang i kataloger fra EB og Telegrafverket i 1923. Da kunne den bestilles som lagervare. Aftenpostens morgenummer fra 28. april 1922 har i en større artikkel omtalt støpejernsfordeleren.

Det ble nemlig vedtatt at hele Kristianiatelefonens linjenett skulle legges om til jordkabler. De store jernrammene som kneiser på byens hustak skal bort. De er dominerende og skjemmende og dessuten en fare ved branntilfeller.

I stedet skulle vi få enkle små kabelkasser som ville bli satt opp på gårdsplasser og ved husvegger. Det nye systemet skulle bli «millioner billigere i drift enn det gamle hæslige».

Dette er offisiell informasjon, trykket i Kristiania. Men kan det tenkes at andre plasser i landet hadde fått støpejernsfordeleren før Kristiania. Norsk Telemuseums klipparkiv fra «tidenes telefontid» består stort sett av hovedstadsaviser.

Vi ber nå alle lesere studere støpejernsfordelere. Se hvordan lokket er merket, og om det skulle være noe informasjon inni dem. Vet du når jordkablene ble lagt på ditt hjemsted? Finn aviser fra den tiden på det lokale biblioteket og se om det står noe.

Norsk Telemuseum ber alle «Venner av støpejernsfordeleren» passe godt på så de ikke blir tatt ned. Skulle noe slikt skje, må det meldes fra med en gang.

Mannlig omskolering

Tanken på det å bli pensjonist er nok tøff for mange, de er redde for at dagene skal bli for lange
Men jeg sier til det at vær ikke bange,
for har du en kone med den rette sansen
så får hun deg nok til å flytte på svansen.

Før var du kanskje en kar av de store
eller du var en som med hendene gjorde
men det hjelper deg ei.
For forvandlingen skjer i hennes rike
og i løpet av uken er du blitt stuepike.

Og i forvandlingens ånd
går dere hånd i hånd
Og han som i arbeidet før var en buse
tøfler nå rundt med et smil inni huset
Men i enkelte stunder han faller i staver
og er glad for at tanker gir gaver.

Toralf Gabrielsen

Stemmerett til kvinnene

Som for menn ble **stemmerett for kvinner** innført trinnvis, og først etter at mennene hadde fått allmenn stemmerett like før hundreårsskiftet.

SPLITTET: Mens Søren Jaabæk i Venstre hadde gått inn for allmenn stemmerett for menn hadde Johan Sverdrup uttalt: «Norge lar seg ikke regjere med alminnelig stemmerett, verken i nåtiden eller i fremtiden.» Senere ble stemmerett for kvinner hovedspørsmålet i utviklingen av demokratiene. I England demonstrerte de radikale suffragettene for denne rettigheten.

Grunnloven av 1814 gav stemmerett også til bøndene, noe som innebar at opp mot halvparten av de voksne mennene kunne stemme. Tjenestefolk, husmenn og arbeidere – og kvinner – ble holdt utenfor, likevel var stemmerettsreglene liberale i datidens Europa. De siste tiårene av 1800-tallet ble striden om stemmeretten et viktig partipolitisk stridsspørsmål. Skillelinjene gikk i perioder innad i **Venstre**. Mens statsminister **Johan Sverdrup** mente at «Norge lar seg ikke regjere med alminnelig stemmerett, verken i nåtiden eller i fremtiden», foreslo **Søren Jaabæk** allmenn stemmerett for menn. I 1884 ble den mannlige stemmeretten noe utvidet, til de som betalte skatt av en viss inntekt eller hadde formue. I begynnelsen av 1890-tallet ble Venstre radikalisert, presset av den nye arbeiderbevegelsen. Radikaliseringen gjaldt både unionspolitikken og stemmerettsspørsmålet. Partiet gikk inn for **allmenn stemmerett for menn over 25 år**, og i 1898 vant det frem med dette kravet. På dette området var Norge ikke spesielt tidlig ute, for eksempel hadde franske menn hatt allmenn stemmerett i **50 år**.

Fortsatt var kvinnene uten stemmerett. Stortinget drøftet spørsmålet første gang i 1890. Et for-

slag om begrenset stemmerett for kvinner på samme vilkår som for menn ble forkastet. Motstandernes viktigste argumenter var at kvinnens plass var i hjemmet, og at stemmerett for kvinner stred mot den guddommelige orden. **Biskop Heuch** brukte sterke ord om kvinnen som ville delta i det offentlige liv: Hun blir «et vanskapt Misfoster».

Akkurat som mennene var kvinnene splittet i synet på hvor langt retten skulle gå. Odelsbøndene hadde funnet den tanken utålelig at tjenestefolkene deres skulle ha stemmerett ved kommunvalg og dermed være med på å bestemme hvor stor skatt bøndene skulle betale. På samme vis var det utålelig for mange velstående kvinner at hushjelpene og tjenestepikene deres skulle ha stemmerett på lik linje med dem. Saken splittet den **borgerlige Kvinnestemmerettsforeningen**. Den radikale fløyen brøt ut og dannet sin egen forening. Den sluttet seg til kravet fra arbeiderkvinnene om allmenn stemmerett også for kvinner. De norske kvinnene var mindre militante enn de engelske **suffragettene**, men demonstrasjonene og underskriftskampanjene deres viste seg vel så effektive. Ved kommunevalget i 1901 fikk for første gang også **noen**

Etterlysning Mobiltelefoner i bæremeis

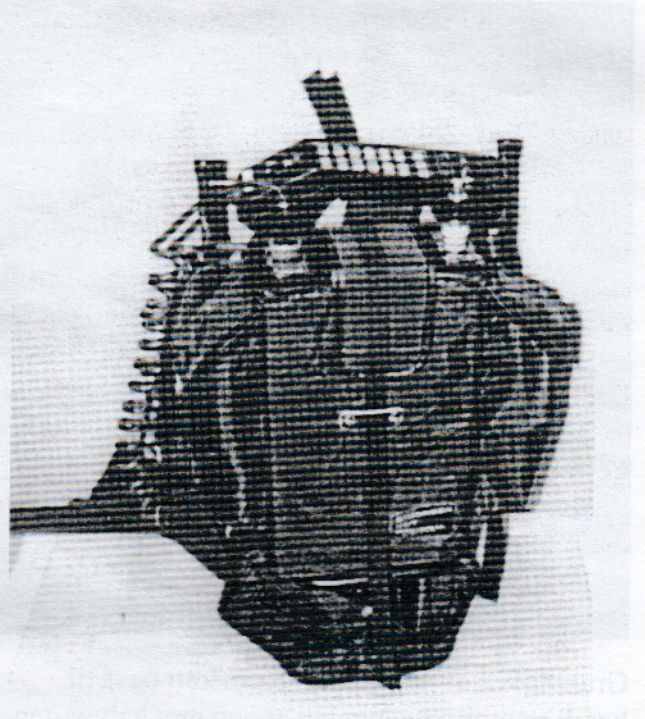
Arve M. Nordsveen

Engang, langt tilbake i tiden, i det fjerne 1980-tallet, drev en fabrikk ved navn Simonsen og produserte mobiltelefoner. Disse var så store og tunge at de ikke kunne puttes i lommen. Noen lå i koffert, noen kunne en ha med i skulderveske, og noen kunne fastmonteres i biler. De mest avanserte, når det gjaldt mobilitet, var plassert i en ryggsekk laget hos Bergans Meis. Disse er i dag meget etterspurte av Norsk Telemuseums kunder. Vi har pr. idag (juni 1999) kun et kjent eksemplar. Denne skal være blikkfang i resepsjonen hos Telenor Mobil. Der er den nesten aldri. I mars var den på Hamar, i april i Rørvik, i mai i Stockholm osv osv..... Alle vil se dette meget gamle og kostelige klenodium.

Derfor: Det må ha vært mer enn en slik telefon i det gamle Televerket. Selv om 1985 ligger meget langt tilbake i tiden kan ikke alle disse ha gått tapt.

Norsk Telemuseum vil med dette få sporet opp flest mulig av dem. Har dere noen tips så ring oss.

Telefon: 22 77 55 55.

Den meget etterspurte mobiltelefon, som var i bruk en gang for lenge, lenge siden.

Fortsatt fra forrige side

kvinner stemmerett. Den var som den mannlige stemmeretten av 1884 begrenset etter inntekt.

Kvinnene fikk ikke delta ved de to folkeavstemningene i 1905. Men nesten en kvart million kvinner støttet 7. juni-vedtaket ved sin underskrift. Dette gjorde det utvilsomt lettere å nå frem med kravet om kvinnelig stemmerett. I 1907 ble stemmerettsreglene for kommunevalg gjort gjeldende også for stortingsvalg. Omtrent halvparten av kvinnene kunne stemme, men de største yrkesgruppene blant kvinner, syersker og husgjelpere, ble fortsatt holdt utenfor. Tre år senere fikk kvinnene endelig allmenn stemmerett ved kommunevalg, og i 1913 også ved stortingsvalg. Norge var tidlig, men ikke først ute, det var **New Zealand** alt i **1893**, **Australia** i **1902** og **Finland**

i **1906**. De fleste vestlige land fulgte etter før 1920, men i enkelte katolske land fikk kvinnene stemmerett først rett etter 2. verdenskrig.

Selv om mange kvinner brukte stemmeretten, tok bare få kvinner plass i kommunestyrene og Stortinget. I 1901 ble fire kvinner innvalgt i kommunestyret i Kristiania. Den første kvinnen som møtte i Stortinget, som vararepresentant for statsminister Bratlie (H) i perioden 1911-12, var lærerinnen **Anna Rogstad**. Først i 1924 ble en kvinne valgt som fast representant. Så sent som 1936 ble det valgt inn bare **én kvinne** i Stortinget, og stort bedre var det ikke i kommunene. Det store gjennombruddet for kvinnene i politikken skulle komme først på 70-tallet.

PC-tilbud fra Telenor

Av Evald Hagenes

Telepensjonistenes Landsforbund har i lengre tid forsøkt å få et tilbud fra Telenor på en «PC-pakke» for telepensjonister. I et møte 20. april 1999 stilte konsernsjef Hermansen seg positiv til at Telenor yter et visst beløp som «subsidiert» til innkjøp av pc-utstyr og IT-opplæring for telepensjonister, noe som skulle være en god sak i eldreåret 1999. Tiden har gått og mange har ventet i spenning, men lite har skjedd. I skrivende stund har vi nettopp fått et vagt tilbud som endatil ikke er prissatt. Dette var kanskje ikke akkurat det vi hadde forventet. Eldreåret er allerede på hell og hvis Telenor mener alvor med at de ønsker å yte et tilskudd som hjelp til pensjonistenes inntreden i IT-alderen i år, så haster det.

Det «tilbudet» som foreligger går i store trekk ut på følgende:

- Multimedia PC med skriver, 17 tommers skjerm, tastatur, høyttalere og DVD-spiller
- Windows operativsystem, MS-Office og Internett Explorer, samt diverse spill
- Internettabonnement, ISDN-kort eller modem
- Alt installert, konfigurert og levert hjem til bruker
- Spesiell brukerveiledning
- Fri brukerstøtte i 2 år
- Interaktive opplæringsprogrammer tilpasset den leverte programvaren
- Kurstilbud som bygger på de opplæringsprogrammene som følger med
- Utstyret skal leveres av Telenor Telehuset AS og må bestilles innen en viss tidsfrist som fastsettes når prisen foreligger. (Det er antydning av en pris i størrelsesorden kr. 9-10.000,-).

Vi forutsetter at Telenors kurs for bruk av PC skal være gratis for våre pensjonister.

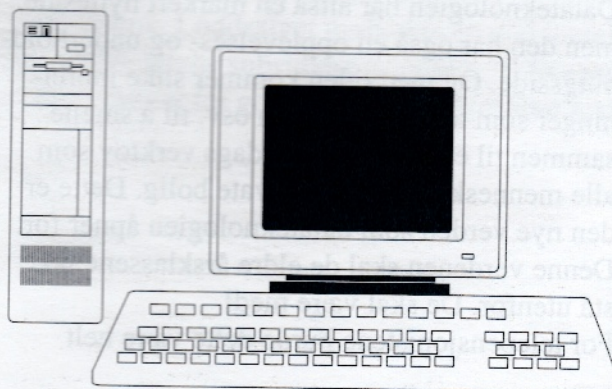
Så snart det endelige tilbudet foreligger, vil det bli sendt ut til foreningene. De som er interessert i å investere i en ny PC med tilbehør, internett og programvare bør derfor holde god kon-

takt med styret i sin forening for å holde seg ajour med om det er kommet noe tilbud.

Å ta i bruk PC på sine «gamle dager» kan nok fortone seg som en uoverkommelig terskel for mange, mens andre vil synes det er en spennende utfordring. Det som er sikkert er at det ikke bør være et mål i seg selv å få en PC. Dette er kun et hjelpemiddel, men et nyttig hjelpemiddel for de som behersker bruken. Ved hjelp av internett kan en bl.a. holde kontakt med venner og bekjente både i inn- og utland. Det er også et middel til å skaffe seg nye venner. PC kan brukes både til å skrive brev og andre ting, så vel som til å holde greie på både økonomien og bøkene i bokhylla. Hvis en har problem med å komme seg i butikken eller banken, kan en både bestille varer og betale regninger ved hjelp av PC og internett. For de som er interessert i spill av diverse slag er det et utall å velge mellom.

Ved hjelp av opplæringsprogrammer og kurs, eller rett og slett ved å søke hjelp fra barn, barnebarn, gode venner eller naboer er det ikke så vanskelig å ta i bruk dette hjelpemidlet.

Per Øyvind Heradstveit, som har interessert seg for de eldres bruk av IT (Informasjonsteknologi) og har ledet «Eldres IT-forum 1998» har på oppfordring skrevet et eget innlegg for «Telepensjonisten» om hvorfor pensjonister bør lære seg å bruke data. Dette presenteres på neste side.

Pensjonistene må lære seg data

I løpet av 1999 vil et sted mellom 50 og 100.000 mennesker over femti år ha deltatt i kurser for opplæring i datateknologi.

I det arbeidet vi utførte i statens IT-forum for eldre, hadde vi som siktemål at den millionen innbyggere i vårt land som tilhører disse aldersgruppene, ikke skulle befinne seg utenfor data-samfunnet, men at de skulle inkluderes og selv bli aktive deltakere. Det er ikke for mye sagt at det det siste året har blåst en datavind over landet: tallrike kurs av ymse slag er blitt holdt. Deltakerne har vært mellom 55 og 87 år! De eldre har kunnet konstatere at de ikke er «for gamle» til å lære det nye verktøyet å kjenne. Tvert om har titusener fått en ny type hverdag.

Med liv og lyst har de gått løs på tastaturet. De har skrevet brev til venner og bekjente som aldri før. Og alltid kommer brevene fram! Via elektronisk post har de også fått nye venner. Monotonien i hverdagen er brutt. Datamaskinen fører nemlig ikke til isolasjon, snarere tvert om.

På nettet får alle adgang til kunnskapsmengder som aldri før. Det er nær sagt ikke noe emne som ikke kan finnes på nettet. De eldre utvider sin horisont; nettet har åpnet en ny verden for dem. De får delta i det som uten tvil må kalles en revolusjon i kommunikasjon. Den som behersker datamaskinen, får adgang til det største «biblioteket» som menneskeheten noen gang har hatt.

Datamaskinen kan gjøre hverdagen lettere for mange. Praktiske gjøremål som innkjøp av varer, operasjoner i banken, betaling av regninger, bestilling av billetter – alt dette kan nå mennesket gjøre fra sin egen stue, om det vil. Datateknologien har altså en markert nytteside, men den har også en opplevelses- og underholdningsside. Og med tiden kommer slike innretninger som telefon, fjernsyn osv. til å smelte sammen til et hendig dagligdags verktøy som alle mennesker har i sin private bolig. Dette er den nye verden som datateknologien åpner for. Denne verdenen skal de eldre årsklassene ikke stå utenfor. De skal være med!

For telepensjonistene burde dette være helt

selvsagt. De har jo tidligere hatt som arbeid å organisere kommunikasjon. Det har vært kjerren i deres liv.

Enkelte kvier seg for å ta fatt: de har kanskje hørt at datamaskinen er så komplisert. Ja, at man nesten bør ha teknisk høyskole og være noe av et geni for å få dette til. Alt dette stemmer ikke. Kursdeltakerne vil snart konstatere at det slett ikke er så vanskelig. Tastaturskrekken forsvinner ganske fort. Et godt råd er å begynne med det man raskest ser konkrete resultater av. I datateknologien er det e-post og søking på Internett. Og det kan alle lære i løpet av noen få timer. Når det elementære er lært, kan man ofte på egenhånd gå videre til mer kompliserte operasjoner. Men man kan ikke lære alt på en gang, og heller ikke er det nødvendig.

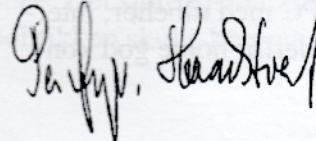
I nær framtid vil alle som ikke mestrer datateknologien befinne seg utenfor, på sidelinjen så å si. Ta derfor del i utviklingen og bli et fullverdig medlem av det nye samfunnet.

Datamaskinen kan ikke gjøre alle mennesker lykkelige, den kan ikke løse alle problemer, men for noen vil datamaskinen bety noe i deres liv. Kanskje pensjonisttilværelsen kan bli noe mer meningsfull, hverdagen noe mindre ensformig?

Norge har mange pensjonister, rundt en fjerdedel av befolkningen! Dette er i vår tid arbeidsføre og friske mennesker, mange av dem ville gjerne fortsette i arbeidslivet – på sine premisser. Her byr datateknologien på helt nye muligheter. Arbeidstiden kan bli fleksibel som aldri før, du trenger ikke nødvendigvis gå på kontoret hver dag!

Samfunnet burde derfor tenke alvorlig på hvordan denne delen av folket kan få en verdig tilværelse, mest mulig fri for sykdom, apati og følelsen av at «de ikke betyr noe». Du betyr noe selv om du er 60, 70 eller 80 år gammel. Du har krav på et liv i verdighet. For noen vil datateknologien bety at de fremdeles kan leve som fullverdige og likeverdige borgere.

SÅ SETT I GANG!

Flere plukk fra årsrapportene

Kristiansund har de to siste årene ikke hatt noen leder, men Lisbeth Greger har likevel tatt det største ansvaret og de fleste arbeidsoppgavene. De har flere komitéer i gang som kaffekomité, turkomité, valgkomité, representanter i Eldrerådet og i Fellestrådet for pensjonister. I 1998 har de hatt 8 medlemsmøter hvorav 1 var fellesmøte i Surnadal. Møtene har de i leide lokaler hos Sanitetsforeningen, men er i tvil om denne ordningen skal fortsette, noe årsmøtet skal diskutere. Medlemmene ønsker først og fremst sosialt samvær. Derfor har de ikke hatt noen foredrag på møtene unntatt et medlem som fortalte om en sommertur til St.Petersburg. Foreningen utarbeidet kommentarer og svar til kommunens «Handlingsplan for pleie- og omsorgstjenesten i Kristiansund» som de fikk tilbakemelding på var et meget godt arbeid. Kristiansund har god økonomi som skyldes stor påpasselighet og orden – skriver de.

Lillestrøm har fått 7 nye medlemmer, men ser gjerne at det kommer til flere. Medlemsmøtene holder de på Folkets Hus hvor det blir servert kaffe og rundstykker. De har hatt besøk fra Lillestrøm Sparebank om tilbud fra banken og fra Politiet om «gamle dager», 27 medlemmer var med til København og 37 medlemmer deltok på julebord i Fagerborg hotell med underholdning og dans. To turer måtte avlyses pga. for liten oppslutning. For å få ekstra penger i kassa, har de delt ut telefonkataloger.

Lofoten har 39 medlemmer, men har etter årsskiftet fått fire nye. På grunn av lange avstander blir ikke møtevirksomheten av det helt store, men satser på å komme sammen et par ganger i året utenom årsmøtet. De forsøker også å få til et felles reiseopplegg til våren.

Namsos har hatt et aktivt år med 11 medlemsmøter, 2 festlige teaterturer til Trondheim og

høsttur over Kjølén. Høydepunktet er julebordet etter alle årets aktiviteter.

Ofoten og Sør-Troms har konsentrert seg om medlemsverving. Mest interessant var forslaget om å danne en gruppe i Narvik med tilslutning til foreningen. Interessen i Narvik var stor, og gruppen er allerede i virksomhet og har fått nye medlemmer. Både styret i foreningen og Forbundet vil følge dette forsøksprosjektet for om mulig det kan bli en landsomfattende sak. Årsmøtet ble kombinert med sommertur til Andenes hvor medlemmer fra Harstad og Narvik deltok. Høstmøtet ble holdt i Narvik hvor 54 medlemmer møtte. Det var også innbudt «ikkemedlemmer», men ingen kom dessverre. Hjemreisen fra Narvik til Harstad kl. 22.30 ble en naturopplevelse av de sjeldne. «Hele himmelen var opplyst av Nordlyset som vinket til oss fra Rombakken og helt til himmelhvelvet over Vågsfjorden», skriver de. Foreningen har 127 medlemmer som kommer fra Harstad, Grytøya, Risøyhamn, Borkenes, Kongsvik, Lødingen, Narvik, Kjeldebotn, Ballangen, Bardu, Sjøvegan og Tennevoll. Kontingenten er fremdeles kr. 50,- pr. år, men loddsalget har gitt ekstrainntekter til foreningen. Styret takker medlemmene for tilliten og samarbeidet, og håper på et nytt og effektivt år med mye hygge.

Trondheim har ved årsskiftet 289 medlemmer hvorav 59 er nye. Temaene på medlemsmøtene har vært bl.a. Statsbudsjettet og Forebyggende tiltak for eldre, Orientering fra TD og NITO, Historiske steder i Trondheim. Annenhver torsdag er det trim med ny instruktør. De har hatt kurs i Kjøretreffene for deg over 60 – 11 medlemmer deltok. Loddsalget innbrakte en god inntekt slik at de kunne subsidiere turer bl.a. til Skagen. Styret takker for godt samarbeid i året som gikk.

Liv

Info fra Statens Pensjonskasse

Pensjonsbevis

Ordningen med å utstede pensjonsbevis ble avvirket sommeren/høsten 1997. Vår begrunnelse for dette var den gang at det var en arbeidskrevende manuell rutine, som etter vår vurdering ikke stod i forhold til den reelle funksjon disse pensjonsbevisene hadde. Våre pensjonsbevis er for eksempel ikke en formell og gyldig dokumentasjon når det gjelder honnørrabatt på offentlige transportmidler mv. Kravet for å oppnå slik honnørrabatt er som kjent at vedkommende er over 67 år, eller mottar uførepensjon fra folketrygden. AFP eller pensjon pga. lav aldersgrense gir dermed ikke rett til honnørrabatt.

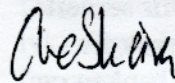
Imidlertid kom det på møtet den 9. desember tydelig fram at pensjonistorganisasjonene mener at pensjonsbevisene likevel har en viktig funksjon for mange.

Vi er derfor glade for å kunne meddele at vi ønsker å imøtekomme dette behovet. Vi vil derfor sett i gang igjen den rutinen vi tidligere hadde med å utstede pensjonsbevis til de pensjonister som selv tar initiativ til å få dette. Vi har imidlertid ikke, slik det er i dag, noen mulighet til å utstede pensjonsbevis som en automatisk rutine til alle våre pensjonister.

Siden også en manuell utstedelse av pensjonsbevis kan bli ganske så ressurskrevende dersom etterspørselen blir stor, er det viktig at ikke «alle» pensjonister tar kontakt med oss for å få slikt bevis. Vi tror det er vesentlig å få fram at de som er 67 år eller eldre, ev. uførepensjonister i folketrygden, ikke har behov for pensjonsbevis fra Statens Pensjonskasse for å oppnå honnørrabatt på offentlig transport. Vi finner det heller ikke riktig å utstede pensjonsbevis til de som bare går på delvis pensjon.

Vi trenger nå noe tid til å få etablert nødvendige rutiner, trykket nye kort mv. Vi håper også på et samarbeide med pensjonistorganisasjonene når det gjelder informasjon om ordningen, slik at etterspørselen blir på et rimelig og fra vår side håndterbart nivå. Vi vil komme tilbake til saken når vi har fått klargjort det nødvendige fra vår side.

Med vennlig hilsen

Ove Skåra
informasjonssjef

Buskleddet nr. 2/99

Noen kloke ord:

Høflighet er godhetens småmynter

Alle mennesker smiler på samme språk

Du kan verken forlenge eller foryngre livet ditt, man du kan forskjønne det.

Landsmøtet på Geilo 31/5-2/6-99

Som «utskremt» delegat fra Telepensjonistenes Forening Nord-Østerdal, hadde jeg det privilegium å delta i årets landsmøte på Geilo. Det er det 3. landsmøte jeg deltar på, og det var, etter mitt skjønn, det mest vellykte. Vellykket i den forstand at det var mange viktige saker som ble saklig belyst og redelig behandlet. Æren for det bør deles mellom dirigentene og ikke minst ledelsen i forbundet.

Landsmøtet ble holdt på Ustedalen hotell – et navn som har en sterk «Telesus» over seg. Hvem har ikke hørt om, eller vært på Ustedalen før?

Etter middag kl. 19.00 31/5, ble allerede samme kveld behandlet 4 saker på dagsorden. Siden gikk det slag i slag til siste sak – valg og avslutning like før lunch 2/6.

Av saker kan nevnes:

- Økonomisk fordeling av velferdsmidler
- Harmonisering av medlemskontingenten
- Endring av forbundets og foreningenes vedtekter
- Oppretting av «undergrupper» under foreninger
- Retningslinjer for valg av sted for fremtidige landsmøter
- Endring av navn på lokalforeningene
- Endring av samordningsreglene i folketrygden.

Som alle forstår, var det nok å ta fatt på. Når det gjelder avstemning og beslutninger, vises til protokoll fra landsmøtet.

Til dagsorden hørte også foredrag om forskjellige emner:

- Ella Thingelstad fra Norsk Pensjonistforbund, om eldrepolitikk og eldreomsorg, «vakre talemåter og realiteter»

- Innlegg om politikernes negative holdning overfor pensjonister v/leder Henrik Jørgensen
- Foredrag av rådgiver Andrea Kilen, Telenor, om utvikling i Telenor, ny organisasjon og integrasjon med svenske Telia.

I tillegg til «blodig» alvor, ble det også tid til noe sosialt samvær, med prat og svingom mm. Spesielt må nevnes festmiddagen siste kveld. Timene fløy avgårde med god mat, godt drikke, taler, sang, overrekkelser av gaver mm.

Men alt har sin ende, også dette landsmøtet. Etter en god lunch siste dagen, dro enhver til sitt, med et minne rikere.

Selv om det sosiale hører med, er det aller viktigste at vi tilhører en forening og et forbund som arbeider profesjonelt og i samarbeid med andre forbund og spesielt Norsk Pensjonistforbund via SAKO, og dermed ivaretar våre sosiale og økonomiske interesser. Det er i dagens samfunn alt for mange sterke krefter, både blant politikere og byråkrater som stadig motarbeider oss og prøver å ødelegge våre opparbeidede rettigheter. Jo flere medlemmer vi er, jo sterkere står vi.

En liten ting til slutt. Fremtidens landsmøter bør holdes på forskjellige steder i landet, og i nærheten av en flyplass. Selv om det er god service på Ustedalen, er det «innmari» vanskelig å komme dit. Hva med Værnes eller Røros?

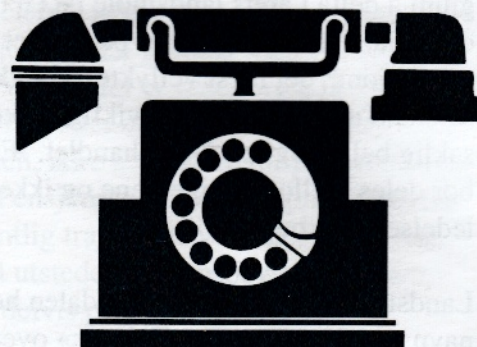
Aller sist en takk for et trivelig landsmøte, og takk til hovedstyret for vel utført arbeid i perioden 1997-1999, og ønsker det nye styret lykke til, det er nok å ta fatt på.

Med hilsen fra Telepensjonistenes Forening Nord-Østerdal
K.L.

Landsmøtet 31/5-2/6, 1999

Mel: Gøy på landet

Hvorhen du i landet bor, har du vært i «Verket»
Tall og Teknikk likte du – ja det kan vi merke.
Alt ble gjort med godt humør, arbeidsomme hender!
Kast no hemningan på dør – syng ut kjære venner!
Ref.: Televerket fusjonerer – men vi har det like bra!
Ja, det har vi jammen!
Pensjonister, pensjonister synger og er veldig glad!

Ofte var det slitsomt – det var kø i flere timer,
mest når fesken kom der nord – ja i store stimer.
No går det på PC – desk – søk med mus og taster
Vi kan bare mimre vi – tenke på kontraster!

Her vi er en grepa gjeng telepensjonister.
Vi har jobba veldig leng – alle optimister!
No kjem lønna av seg sjøl – ikke millioner.
«Eldre ungdom» det er vi, lange tradisjoner.

Å møtes etter flere år, det vi alle liker
Men vårt «gamle Televerk» synes vi no spriker.
Det var «andre boller» før – nøysomhet og spare
Med en «skrivar» og ei penn – måtte vi oss klare!

Kreativitet i fleng dans og lange turer
Ingen sitter i en krok – sileppa og sturer.
Vi har ingen «klokkestreng», sover ja sånn passe
og vi er fornøyd og blid når vi hever glasset.
Ref.: Televerket fusjonerer – men vi har det like bra
Ja, det har vi jammen!
Pensjonister, pensjonister synger og er veldig glad.

May

**Hvis du kan våge alt på samme terning
et enkelt kast på livets spillebord,
og tape alt – og gjenoppta din gjerning,
men aldri nevne tapet med et ord.
Hvis du kan ta din tårn og ikke gi deg,
men sette inn hver fiber i din kropp
og holde ut når det forstummer i deg
unntagen viljens røst. «Gi aldri opp!»**

Info fra forbundskontoret

BREVPAPIR MED NY LOGO

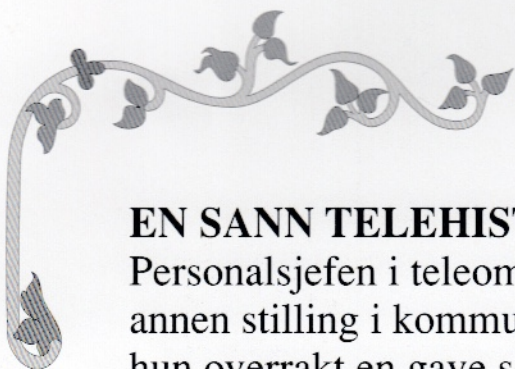
Arbeidsutvalget vil få produsert en diskett med den nye logoen til alle lokalforeningene, eventuelt bestille ferdig brevpapir.

NYTT LANDSTREFF FOR TELEPENSJONISTER VÅREN ÅR 2000

Som kjent ble det arrangert landstreff for telepensionister med båttur til København i april 1998. Dette arrangementet var meget vellykket og over 360 telepensionister deltok. Spørsmålet om

nytt landstreff ble drøftet på landsstyremøtet 28. juni 1999. Det var stemning for et nytt treff våren år 2000 og flere alternativer ble lansert. Det mest aktuelle er ny båttur til København. Eventuell subsidiering av deltakere med lang reisevei til Oslo vil bli vurdert. Avgjørelsen om landstreff vil bli tatt i Landsstyremøte den 9. september 1999.

Bjarne

EN SANN TELEHISTORIE

Personalsjefen i teleområdet skulle slutte for å gå over i en annen stilling i kommunen. På hennes siste arbeidsdag ble hun overrakt en gave som var en ildrød liten spade med rive i den andre enden. Til gaven fulgte det med følgende hilsen:

Fra Televerket til kommunen i Drammen
en hilsen fra oss, vi la i sammen.

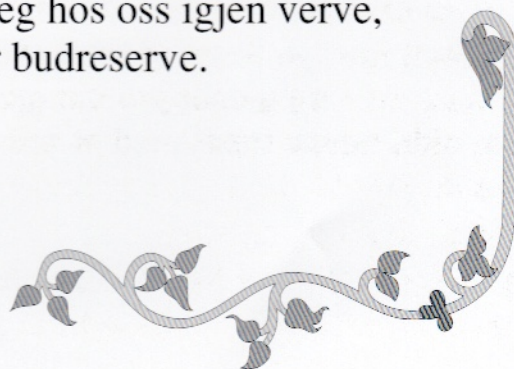
En kam til ditt hår og spade du får,
svettereimen får du til neste år.

Om vi vil søke på Rådmannstilling eller slikt,
så håper vi at du gjør din simple plikt.

Vi er de suvereneste, absolutt de eneste
som kunne passe til en slik tjeneste.

Om du nå blir lei kommunen og vil deg hos oss igjen verve,
stillingen står for deg åpen som super budreserve.

Hilsen FELLESTJENESTEN

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING

Her møter du venner og kolleger og oppfrisker gamle minner.

Arendal:	Chr. F. Corneliussen, Jens Gjerløvsvei 32, 4841 ARENDAL	37 01 56 37
Bergen:	Aslaug Hellevang, Postboks 880, 5807 BERGEN	55 13 43 87
Drammen:	Bjørn Ivar Eidsvig, Heggevn. 13, 3043 DRAMMEN	32 81 14 60
Gjøvik:	Willy Røed, Eventyrvn. 6, 2815 GJØVIK	61 17 31 81
Glåmdal:	Anne-Lise Jogerud, Frøyas veg 12, 2214 KONGSVINGER	62 81 59 61
Gudbrandsdal:	Magnhild Syrrist, Storgt. 8, 2670 OTTA	61 23 02 81
Hamar:	Jon Kroken, Seierstedvn. 6, 2322 RIDABU	62 52 42 50
Haugesund:	Arne Fosse, Hervikvei 10 d, 5521 HAUGESUND	52 71 65 50
Helgeland:	Evald Hagenes, Veslefrikkvn. 13, 8800 SANDNESSJØEN	75 04 34 34
Kristiansand:	Elisabeth Augland, Koggeveien 62, 4624 KRISTIANSAND	38 08 52 78
Kristiansund:	Gerd Ohr, Sørsundvn. 28, 6507 KRISTIANSUND	71 67 12 06
Larvik:	Håkon Tryver, Helgeroavn. 16 e, 3290 STAVERN	33 19 86 88
Levanger:	Berit Strugstad, Bakkeveien 12, 7600 LEVANGER	74 08 12 15
Lillehammer:	Egil Iversen, Bekkefaret 2 e, 2613 LILLEHAMMER	61 25 00 37
Lillestrøm:	Arve Dehli, Gml. Rovenvei 39, 1900 FETSUND	63 88 14 22
Lofoten:	Edith Susæg, Rich. Withsgt. 12, 8300 SVOLVÆR	76 07 06 40
Molde:	Sigrid Jordhøy, Torbjørnsveg 13, 6429 MOLDE	71 25 33 13
Namsos:	Mary Solvik, Postboks 94, 7801 NAMSOS	74 27 31 07
Nord-Østerdal:	Klaus Lillevold, Hesteskoen 2 b, 2500 TYNSET	62 48 11 51
Ofoten og Sør-Troms:	Henny Hofsfø, Buvn. 17, 9406 HARSTAD	77 06 17 07
Oslo:	Synnøve Nordahl, Dragonstien 31, 1062 OSLO	22 30 51 02
Ringerike:	Edith Pedersen, Gøtzschesgt. 5, 3513 HØNEFOSS	32 12 86 60
Salten:	Lilly Urskar Skotmyr, Postboks 228, 8001 BODØ	75 56 08 00
Sandefjord:	Sivert Svanes, Venusvei 9, 3226 SANDEFJORD	33 47 57 25
Sentrale enheter:	Arne Tofte, Per Morks veg 18, 2005 RÆLINGEN	63 83 89 23
Skien:	Elise Marit Hansen, Nedre Rønningen 6b, 3740 SKIEN	35 59 67 13
Sogn og Fjordane:	Jenny Riise, Bakkebøvn. 6, 6800 FØRDE	57 82 11 25
Stavanger:	Ingvar Ueland, Leitevn. 14, 4020 STAVANGER	51 58 72 20
Steinkjer:	Ole Halsauet, Karjølveien 67, 7712 STEINKJER	74 16 75 80
Tromsø:	Randi Sørem, Bentsjordvn. 5, 9006 TROMSØ	77 68 29 43
Trondheim:	Inger Qvam, Magnus Berrføttsvei 1 b, 7046 TRONDHEIM	73 91 81 50
Tønsberg:	Astrid Fagernes, Jupitervn. 6, 3113 TØNSBERG	33 32 57 10
Valdres:	Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 FAGERNES	61 36 00 59
Østfold:	Ottar Midthun, Gaupefaret 11, 1712 GRÅLUM	69 14 03 52
Ålesund:	Oddveig Saure, Ørmetua 12, 6009 ÅLESUND	70 13 78 30